Política | Daniela Estefania Gil i Gamboa | Actualitzat el 06/05/2020 a les 11:27

Ara és l'hora de la «Nova Normalitat (I)» per posar fil a l'agulla

«Ara comencem una altra fase en l'ordre mundial, que no és altra que saber quina és la nova normalitat que volem com a societat. Volem retornar a la situació anterior a la Covid-19?»

Amb el que es coneix com el "principi del desconfinament" ha arribat l'hora de començar a organitzar les idees. No sé a vosaltres, però a mi m'ha costat poder organitzar els pensaments per poder escriure, i si més no, he volgut llegir i escoltar abans de gosar donar la meua opinió. Hem pogut escoltar i llegir molts articles c**om les del company Pep Simó, sobre les causes d'arrel que ens han portat on som ara**. El capitalisme salvatge com a gran causa que explica una part important del perquè de la crisi de la Covid-19, així com també ho és la globalització mal feta, la cultura social on els interncanvis de béns i serveis tenen l'únic fi d'incrementar els beneficis econòmics d'uns quants.

Però ara comencem una altra fase en l'ordre mundial, que no és altra que saber quina és la nova normalitat que volem com a societat. Volem retornar a la situació anterior a la Covid-19? I què ens aportarà? Segurament tornaríem a viure una situació similar a la de la plandèmia de la Covid. Com farem front a la Crisi econòmica i social que ens ve? Amb rescat a bancs, retallades i la classe treballadora assumint els costos com amb la crisi del 2008? Qualsevol govern que es plantege respondre a la crisi post-covid, de la mateixa forma que l'any 2008, s'equivoca perquè la causa de la nova situació no és econòmica sinó sanitària.

A més a més, s'ha demostrat que hem de tornar a enfortir els elements més importants de l'estat del benestar com la sanitat pública i l'educació pública. Tothom ha de tenir-ne dret a l'accés, independentment de la seua situació personal, per una raó molt clara: la Covid-19 no ha entès ni de fronteres, ni de classes ni de gènere: ens ha afectat a tothom per igual, no obstant, els recursos per fer front a la Covid-19 sí que enténen de gènere, de classes socials, de situació administrativa; una dona sola i mare de dos fills sense poder tenir accés a la sanitat en un pis de 40 metres quadrats no ha viscut el confinament d'igual forma que una família amb un pis de 100 metres quadrats i accés a la salut o als millors recursos pedagògics.

Ens poden semblar situacions llunyanes, però no ho són, segur que tothom tenim un veí o una veïna que sabem que el confinament els ha estat molt dur, i estic completament segura que els hem ajudat com hem pogut. Però no ens quedem amb això, perquè ara vindran més formes d'actuar col·lectivament i conjuntament.

En primer lloc, hem de reconèixer -amb més recursos- la faenada que han fet i que fan sempre els i les nostres sanitàries. Però també ho hem de fer amb tots els sectors que han hagut de seguir treballant perquè són de primera necessitat: supermercats, treballadores de la neteja, etc. Així com tota la tasca de voluntariat que ha fet la comunitat: des de fer mascaretes a amenitzar-nos les tardes amb música; en definitiva revaloritzar el treball sense el qual la vida no pot continuar.

En segon lloc, intentar tornar a engegar la maquinària econòmica des de la proximitat. Necessitem crear cadenes econòmiques que valorin la qualitat i la proximitat del producte, així com del o la beneficiària. La formula més fàcil és comparar dins del poble o dins del *terreno*, perquè no us enganyeu les repercussions econòmiques i socials seran iguals a les quatre comarques que formen lo nostre territori, i per tant és l'hora d'actuar i fer-hi front tots junts.

Finalment, apostar per la nova tecnologia com a eina essencial per al desenvolupament humà. Estic completament segura que tots i totes hem fet mil i una trobades per internet, i que fins i tot podem estar ja cansat de tant zoom, Skype, teams, jitsi... Però si utilitzem la tecnologia eficientment i posant-la al costat de les necessitats de la societat podem treure uns resultats que realment ajuden al nostre desenvolupament com a humanitat i com a persones.